

La feina dels nostres joves

Segons dades extretes de l'Observatori del Treball de la Generalitat de Catalunya corresponents al 2005, els contractes que van signar els joves catalans confirmen l'entorn d'incertesa laboral amb què conviuen molts treballadors.

Una jove, que no supera la trentena, amb estudis de formació professional i un sou inferior a 600 euros que treballa en el sector serveis. Un jove menor de vint anys, treballador de la indústria, no arriba a formar part del grup dels *mileuristes*, gent amb un salari d'uns 1.000 euros. Tot i que l'ocupació va assolir màxims històrics l'any 2005, el mercat laboral català presenta una radiografia en què la temporalitat –més de 2 milions de contractes signats l'any passat a Catalunya van ser d'aquest tipus– i la presència de col·lectius amb sous molt baixos és una realitat. Govern i agents socials fa temps que s'han fixat com a objectiu millorar la qualitat i l'estabilitat de l'ocupació, fent èmfasi especial en la lluita contra l'atur juvenil i la precarietat que regna en certs col·lectius. No són pocs els que es pregunten quin futur pot demanar un jove d'aquí a uns vint o trenta anys que actualment encadena contractes temporals per menys

de 1.000 euros al mes i com aquest jove podrà accedir a un pis amb preus certament poc accessibles o fer realitat altres projectes.

Els temporals a temps parcial, els d'obra i servei i els contractes eventuais per circumstàncies de la producció van ser, una vegada més, els contractes estrella. A tall d'exemple, la franja de joves d'entre vint i vint-i-cinc anys va formalitzar 168.756 contractes temporals a temps parcial, més de 100.000 per obra i servei i com a mínim 200.000 d'eventuals. La contractació de menors de vint anys va seguir un comportament similar: els contractes eventuais van ser els més nombrosos, amb més de 80.000 de formalitzats. En contrapartida, l'oferta de feina a temps indefinit es va moure en uns altres paràmetres. Les persones de trenta a quaranta-cinc anys van signar més de 40.000 contractes fixos, i els de vint-i-cinc a trenta anys, poc més de 20.000. Per branques d'activitat es detecta que

el sector de serveis i construcció concentrar bona part de la contractació temporal, i per nivell d'estudis, aquesta situació es trasllada a persones amb educació primària i secundària. Així mateix, de manera generalment, s'observa que, tot i que es tracta de diferències abismales, el nombre de contractes de durada determinada entre joves llicenciats (10.121) va ser inferior al de joves amb educació secundària (12.459), seguit dels joves amb formació professional (9.789) i els diplomats (5.136). En el grup de persones sense estudis, abunda la contractació eventual per circumstàncies de la producció i obra i servei.

Les xifres descobreixen una realitat ben coneguda per tothom, però que és tan evident quan es tracta d'aplicar mecanismes per fomentar l'estabilitat de la qualitat dels llocs de feina. A França, el primer ministre, Dominique de Villepin, ha creat un contracte per a joves, l'anomenat contracte de pri-

El passat 7 de febrer, milers de treballadors i estudiants francesos van omplir el carrers de París en protesta pel nou contracte laboral de primera ocupació que ha creat el primer ministre Dominique de Villepin.

ocupació (CPE), destinat als menors de vint-i-sis anys que treballin en una empresa de més de vint empleats, que després de dos anys podran aconseguir un contracte indefinit si durant aquest període de temps no són acomiadats. Per a Villepin es tracta d'una eina per combatre l'atur entre els menors de vint-i-sis anys, que ja arriba el 23%, però per als sindicats francesos aquest contracte de primera feina és una porta d'entrada a l'acomiadament lliure.

En el cas de la reforma laboral que negocien en aquests moments Govern espanyol, patronal i sindicats, tot i que la pretesa generalització de l'acomiadament de 33 dies ha centrat tot el debat, la proposta també recull algunes modificacions per a la gent jove. Segons Josep Montoya, secretari de coordinació sectorial de la UGT de

RAMA GIL

Catalunya, la reforma té la voluntat de regular el contracte de formació per convertir-lo en un contracte que afavoreixi realment la inserció laboral dels joves, amb els límits d'edat lògics, i sense obrir-lo a més col·lectius –com havia fet l'anterior reforma del Partit Popular–. El text també preveu potenciar el contracte de relleu amb l'objectiu de rejuvenir les plantilles, però reforçant les garanties de drets i l'estabilitat per als treballadors rellevistes. Durant l'any 2005 es van formalitzar 4.450 contractes d'aquesta tipologia a Catalunya, sobretot en la indústria. De fet, per exemple, l'empresa automobi-

lística Seat ha estat una de les que més ha recorregut a aquesta tipologia de contractació.

Per últim, la reforma recull la voluntat de regular dos dels contractes que més afecten els joves: el d'obra i servei i l'eventual per circumstàncies de producció. En el primer cas es tracta de definir millor per a quin tipus d'activitat es poden utilitzar per evitar més contractacions fraudulentament i, pel que fa als eventuals, es regularan els supòsits que cal considerar concatenació fraudulenta (ara es deixa en mans dels jutges). L'any passat es van signar prop de 600.000 contractes per obra i servei

Als Països Catalans la taxa d'atur dels joves de setze a vint-i-quatre anys és de vora el 15%.

Els joves són
els treballadors
amb una taxa
de temporalitat
més alta

i 878.426 contractes eventuais per raons de producció a Catalunya.

El paper dels joves. Un informe elaborat recentment pel Consell Econòmic i Social (CES) sobre el paper de la joventut dins el sistema productiu espanyol destaca que els joves són els treballadors i treballadores amb una ta-

xa de temporalitat més alta i molt també el poc ús legítim que actualment es fa dels contractes de pràctiques i interinatius per substituir-los per contractes d'obra o eventuais. Per fer front a aquesta situació, la recomanació del CES coincideix amb la dels sindicats de defensa la necessitat de millorar els cursos formatius i d'orientació professional per a joves i demana referenciar la relació entre el món de l'empresa i la universitat. El document explica que tan precari pot resultar encadenar diversos contractes per fer una mateixa feina com ocupar un lloc per al qual una persona està massa qualificada. Una tendència que confirma el fenomen creixent de la subocupació. El CES, però, va més enllà i alerta d'altres problemes de conseqüències greus: el baix nivell educatiu del tram més jove de la població activa (de setze a dinou anys), l'alt nivell d'abandonament dels estudis abans d'acabar l'educació obligatòria —un de cada tres joves de l'estat espanyol, segons un informe de la Comissió Europea— i del gruix de joves que ni estudien ni treballen. A Catalunya la taxa d'atur dels joves de setze a vint-i-quatre anys és del 13,8%, i al País Valencià arriba al 17,3%.

Sens dubte, hi ha molta feina a fer per aconseguir un sistema educatiu que faci realment la transició amb èxit a l'empresa laboral. Un cop en el mercat laboral cal vigilar quins contractes firmen els joves i quins sous els paguen.

Anna Cris

Breus

Endesa esgota els recursos legals per frenar l'opa

Després que el Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional hagin rebutjat les demandes d'Endesa contra l'opa de Gas Natural perquè s'apliquessin mesures cautelarríssimes, l'elèctrica espanyola es troba sense recursos legals per fer el darrer intent d'aturar una operació que ja compta amb el vistiplau de l'executiu espanyol. Endesa pretenia que la justícia aturés el procés per dirimir si la decisió presa pel Govern espanyol era la correcta o no.

Davant d'aquesta situació, la companyia presidida per Manuel Pizarro in-

tentarà una nova acció. Enviarà cartes a un milió dels seus accionistes per aconsellar-los que no venguin les accions. Pizarro es va queixar que és absurd que es prohibeixi a Endesa parlar amb mitjans de comunicació i amb els accionistes.

Continua la guerra del tabac

L'últim augment dels impostos sobre el tabac aprovat pel Govern espanyol ha tingut la resposta que s'esperava: empreses principals han tornat a apujar el preu de les seves marques. A principis d'aquest any, Altadis i Philip Morris van iniciar una guerra comercial, apujant i abaixant els seus preus en pocs dies. Els estaquers van alertar que el tabac més barat els perjudica enormement perquè redueix el seu marge de benefici, i que si l'estat no hi intervé, el futur està en qüestió. També s'han aparegut les marques de tabac "barat", que se situen en una mitjana d'1,75 euro